

HỒI THỨ HAI MƯƠI SÁU
VIÊN BẢN SỞ HAO BINH TỔN TƯỚNG
QUAN VÂN TRƯỜNG TREO ẮN TÌM ANH

Viên Thiệu muốn chém thì Huyền Đức ung dung nói :

- Em tôi thất lạc mả đầu, làm sao tôi biết ? Lại còn thiên hạ thiếu gì người mặt đỏ râu dài mà lại nhứt định buộc là em tôi ?

Viên Thiệu vốn tánh tình bất nhất nghe vậy lại trách Thơ Thọ :

- Nếu nghe người, suýt nữa xử người vô tội rồi !

Bỗng có một tướng ra trước trướng mà rằng :

- Tôi là bạn thân Nhan Lương xin vì bạn mà báo thù .

Nhìn lại thì ra Văn Xú.

Viên Thiệu mừng rỡ, cấp cho mười ngàn binh sĩ ra thành. Đồng thời, Viên Thiệu cũng cho binh sang qua sông Huỳnh Hà.

Huyền Đức thưa :

- Tôi mang ơn Minh Công đã lâu, nay xin cho tôi đi nghe ngóng tin tức . Viên Thiệu liền cho Huyền Đức cùng Văn Xú tiến quân lên .

Huyền Đức đi sau, Văn Xú mang đại đao lên ngựa đi trước khiêu chiến. Lúc đó Quan Công được Tào Tháo dâng biểu lên Vua phong chức Hớn Thọ Đình Hầu, lại đút ấn ban cho.

Quân vào báo Viên Thiệu lại sai đại tướng Văn Xú tới đánh nữa, binh mã đã vượt Huỳnh Hà rồi.

Tào Tháo liền truyền hậu quân thành tiền quân, tiền quân thành hậu quân mà đi tới phía Tây Hà.

Lữ Kiên lấy làm lạ sao Thừa Tướng lại cho lương thảo đi trước, trong lòng hồ nghi lắm. Hỏi thì Tào Tháo chỉ cười trừ. Đi gần tới Giang Tân, nghe phía trên la hét ầm ầm. Hỏi thì quân báo là đại quân của Văn Xú sắp tới nơi, và quân ở phía trước của Tào Tháo đang bị rối loạn.

Tháo truyền rút hết quân lên núi đất tạm lánh và hạ trại.

Khi Văn Xú tới , Tào Tháo lại bảo quân cứ cỡi giáp tháo yên nghỉ ngơi !

Lữ Kiên dậm chân than trời, Tào Tháo bảo :

- Người cứ yên, ta dùng mỗi nhữ giặc đó . Nói rồi nháy Tuân Du mà cười.

Quân Văn Xú tới, thấy xe lương thảo bỏ bừa bãi thì tan rã hàng ngũ mà thi nhau tranh cướp.

Lúc đó Tào Tháo mới nổi mật lệnh, bao nhiêu tinh binh mai phục đổ ra, chém giết quân Viên Thiệu không sao kể xiết !

Văn Xú đành phải chạy dài.

Tào Tháo nhìn thấy hỏi :

- Có ai ra bắt Văn Xú danh tướng Hà Bắc cho ta ?

Từ Quảng, Trương Liêu cùng xông ra, Văn Xú lấy cung bắn một mũi tên trúng vào chóp mũi Trương Liêu, lại bắn mũi nữa, con ngựa của Trương Liêu quy xuống. May có Từ Quảng chạy tới, Văn Xú đối địch luôn và đuổi Từ Quảng phải thua chạy, chợt một tướng mặt đỏ râu dài xuất hiện, chặn đường Văn Xú mà rằng

-Tướng giặc chớ chạy !

Văn Xú quát mắng :

- Người chờ xem ta trả thù cho Nhan Lương đây .

Nói rồi hai bên đánh vùi, hồi lâu Văn Xú không cự nổi Quan Công, toan chạy thì đã bị một nhát thanh long đao, đầu bay khỏi cổ .

Quân Hà Bắc phần bị giết, phần rút xuống sông vô số .

Huyền Đức lúc đó đi tới thì có quân báo :

- Lại tướng mặt đỏ râu dài giết mất Văn Xú rồi !

Huyền Đức mừng thầm chạy tới nhìn xa xa thấy một tướng chạy đi chạy lại như bay, lại có phát phối cờ hiệu Hớn Thọ Đình Hầu Quan Vân Trường.

Huyền Đức thầm tạ ơn trời đất là quả thực em mình vẫn còn sống .

Huyền Đức định kêu gọi thì lại thấy quân Tào ào ào kéo tới nên phải lui về. Quách Đồ và Thảm Phối về trình lại Viên Thiệu :

- Đúng là Vân Trường vừa chém mất đại tướng Văn Xú .

Viên Thiệu lại hô lôi Huyền Đức ra chém.

Huyền Đức kêu oan biện bạch :

- Tào Tháo rất ghét tôi, thấy tôi ở với Minh Công nên sai Vân Trường ra giết Nhan Lương , Văn Xú để Minh Công nổi giận mà giết tôi. Riêng Vân Trường không được biết tôi ở đây vậy để tôi viết thư, thể nào em tôi cũng về với Minh Công.

Viên Thiệu cả mừng, rồi lui binh đóng tại Võ Dương, không đánh nữa. Tào Tháo cũng mệt mỏi chỉ để Hạ Hầu Đôn giữ Hải Khâu, còn mình thì lui về Hứa đô.

Sau đó Tào Tháo mới kể những mưu kế của mình cho Lữ Kiên biết, mọi người đều khen phục.

Tào Tháo mở tiệc đãi tướng sĩ thì lại có quân vào báo : tại Nhữ Nam, cướp bóc nổi dậy, Tào Hồng dẹp không nổi nên phải cho người về xin cứu viện.

Quan Công xin đi dẹp bọn cướp.

Tào Tháo nói :

- Tướng Quân cần nghỉ ngơi, việc này không dám phiền tới .

Quan Công lại thưa :

- Tôi ở không, e tôi sanh bệnh.

Tào Tháo lấy làm lạ, lại cho đi, truyền Vu Cấm , Nhạc Tấn theo làm Phó tướng .

Tuân Úc lại rỉ tai Tào Tháo :

- Vân Trường đang có ý tìm Lưu Bị , đừng nên cho y đi xa nhiều.

Tào Tháo bảo :

- Thắng trận này, ta không cho y đi nữa .

Còn Vân Trường tới Nhữ Nam thì quân sĩ bắt được hai người tình nghi đưa tới.

Quan Công nhìn lại, thất kinh, thì ra một trong hai người là Tôn Càng.

Tôn Càng, kể chuyện lên đênh trôi nổi, sau về với Lưu Tích, và hỏi vì sao Quan Công về với Tào Tháo ?

Quan Công cũng đem chuyện mình nói lại.

Tôn Càng tiếp :

- Tôi nghe Lưu Hoàng Thúc ở bên Viên Thiệu mà chưa có dịp sang tìm .

Quan Công nói :

- Nếu anh tôi ở bên Viên Thiệu thì tôi phải đi ngay. Hiềm vì mới giết một hai đại tướng của y , e rằng y không chịu .

Tôn Càng liền bảo :

- Vậy để tôi đi trước coi tình hình thế nào đã .

Quan Công bảo :

- Được thấy anh tôi thì muôn thác tôi cũng không ngại .

Tôn Càng đi ngay đêm hôm đó .

Hôm sau, Quan Công ra trận thì gặp Cung Đỗi.

Quan Công hỏi vì sao mà bội phản triều đình ?

Cung Đỗi trả lời :

- Người mới là kẻ bội chúa, Huyền Đức đang ở bên Viên Thiệu, sao người lại theo Tào Tháo ? Quan Công hươi đao tới, Cung Đỗi lại chạy.

Chạy một quãng. Cung Đỗi ngưng lại rồi nói :

- Ông Chúa cũ ông chớ quên, mau tấn binh, tôi để lại Nhữ Nam cho ông .

Nói xong, bỏ đi mất. Quan Công liền ào quân tới chiếm xong Châu Huyền, an dân rồi trở lại Hứa Xương.

Tào Tháo thăng thưởng và khao quân sĩ . Sau đó Vân Trường về trình hai chị tin tức Huyền Đức.

Hai chị mừng rỡ dặn Vân Trường phải hành động cho khéo.

Từ đó Quan Công đêm ngày lo kế thoát thân.

Chợt có Trương Liêu tới nói :

- Nghe anh được tin của Hoàng Thúc, tôi xin có lời mừng .

Quan Công nói :

- Đâu đã gặp mà mừng.

Trương Liêu lại hỏi :

- Anh với Huyền Đức và anh với tôi khác nhau ra sao ?

Quan Công nói :

- Anh với tôi là bạn, Huyền Đức với tôi là anh em, lại thêm tình tôi chúa nữa .

Liêu hỏi liệu Quan Công có sang Hà Bắc không ?

Quan Công đáp :

- Lời thưa với Thừa Tướng trước đã rõ ràng minh bạch rồi.

Trương Liêu về trình lại Tào Tháo, Tháo bảo không lo, vì đã có kế cắm chân Quan Công rồi .

Lúc đó có người vô tình có khách nhận là bạn cũ tới thăm.

Mời vô Quan Công chưa nhận được ra ai thì khách nói là bộ hạ của Viên Thiệu mang thư tới.

Người ấy là Trần Chấn, lấy thư của Huyền Đức đưa ra.

Quan Công xem, cảm động khóc rồi nói :

- Chỉ vì em chưa biết anh ở đâu đó thôi chứ đâu dám quên nghĩa cũ !

Trần Chấn giục Quan Công nên đi sớm.

Quan Công đáp :

-Xưa tôi đường đường chính chính tới đây nay tôi đi cũng phải như vậy. Xin ông về thưa với anh tôi để tôi đi từ giã Tào Tháo, sau đó đưa nhị tẩu của tôi qua ngay .

Trần Chấn lo :

- Nếu Tháo không cho đi thì sao ?

Quan Công đáp :

- Như vậy thì chết chớ không ở đây nữa .

Sau đó Quan Công viết thư cho Trần Chấn mang về .Rồi sau đó Quan Công vào yết kiến Tào Tháo.

Tào Tháo hay tin, đã cho treo bảng 'Hồi ty' trước cổng để lánh mặt.

Quan Công một mặt cứ sai sắm sửa xe để phò nhị tẩu đi, một mặt niêm phong hết của cải vàng bạc ấn trả lại Tào Tháo. Sau mấy lần đến yết kiến Tháo đều gặp bảng Hồi ty.

Quan Công đành viết phong thư để lại và treo ấn Hán Thọ Đình Hâu ngay trên cổng, rồi dẫn vài tên quân cũ của mình mà theo xe hai chị.

Kẻ giữ cửa toan ngăn, thấy Quan Công lăm lăm cây thanh long đao nên phải bỏ cửa mà né, sau đó ra lệnh đẩy xe hai chị đi trước.

Nói về Tào Tháo còn đang đắc ý thì quân mang phong thư và ấn tín vào trình.

Tào Tháo thở dài :

- Quan Công đi mất rồi !

Lại có quân về báo Quan Công chỉ dặt có vài tên quân đi ra cửa Bắc.

Sau lại có quân về trình bao nhiêu của cải vàng bạc Quan Công niêm phong và để lại hết, cả các thị tỳ cho trước đây cũng chẳng mang theo người nào cả. Ai nấy, người thì ngạc nhiên, người thì khen ngợi, duy có một tướng đứng

LỜI BÌNH

Có những người ngày nay đọc cái tước "Hán thọ đình hầu" của Quan Công, lại cho rằng "Hán" là quốc hiệu, còn cái tước này chỉ gồm ba chữ "Thọ đình hầu" mà thôi. Như thế là lầm. Cái lầm này có lẽ do sách "Tục bản điển nghĩa". Sách tục bản giải rằng:

"Tào Tháo đúc ấn Thọ đình hầu ban cho Vân Trường, không có chữ Hán". Về sau người ta gọi Vân Trường là Hán Thọ đình hầu có nghĩa là "ông Thọ đình hầu nhà Hán". Rồi đọc giả lầm tưởng vậy." Giải như thế là sai. Vì có vùng đất tên là "Hán Thọ". Còn "Đình hầu" là tên cái tước lúc bấy giờ. Đời Hán có những tước "đình hầu", "hương hầu". Như Chung Do là Đông Vũ đình hầu, Lưu Huyền Đức là Nghi Thành đình hầu. Trong sách có chép rằng: "Đại tướng quân Phí Vi hội chư tướng ở đất Hán Thọ". Vậy thì "Hán Thọ đình hầu" có nghĩa là tước đình hầu của đất Hán Thọ. Há lại bỏ chữ "Hán" đi, mà gọi Quan Công là Thọ đình hầu sao?

- Tào Tháo hết đem ngựa xe lương thực dụ địch, lại vung vàng bạc để dụ Quan Công, ý nghĩa hai việc đều giống nhau, nhưng Tháo dụ Văn Sứ thì được mà dụ Vân Trường thì hỏng.

- Nhan Lương chết vì bị chém trong lúc bất ngờ, còn Văn Sứ thì không phải xuất kì bất ý. Nếu Văn Sứ biết làm như Cung Đô đem tin tức Huyền Đức báo cho Vân Trường biết thì chắc khỏi chết.

- Quan Công chém hai tướng của Viên Thiệu, Viên Thiệu suýt chém Huyền Đức hai lần. Thế mà Quan Công không hay biết gì cả. Cho đến khi Tôn Càn nói lại Quan Công mới biết mình đã hai lần sát làm thiệt mạng Huyền Đức.

- Tào Tháo bình sinh gian hùng xảo trá, nhưng nay đứng trước nghĩa khí chói ngời của Quan Công cũng làm cho Tào Tháo thấy rõ một phần nào cái phẩm cách của con người, ắt hẳn Tào Tháo cũng bỏ đi ít nhiều xấu xa, nên mới phục Quan Công như vậy. Đó không phải tào tháo có lòng nhân, mà chính là tiết nghĩa Quan Công đã khiến cho kẻ gian hùng phải kính nể vậy.

- Con người ta mấy ai không tham tiền của? Nhưng có kẻ khinh tiền của mà tham tước lộc, hoặc có kẻ khinh tiền của tước lộc thì lại chuyển lòng trước cái kính nể của kẻ khác. Chỉ có Vân Trường là hoàn toàn vì nghĩa. Chỉ biết có nghĩa cả mà thôi.

Tào Tháo sở dĩ mua chuộc được nhiều người cũng chỉ vì đem tiền của, tước lộc, kính nể ra mà cảm dụ, nhưng Vân Trường ba thứ đó đều không xiêu lòng thì Tào Tháo còn cách gì dụ nổi.

- Đi, ở đàn hoàng, ơn đền nghĩa trả, hành động sáng như ban ngày, không một chút bợn. Quan Công quả thật đáng nêu gương cho đời sau vậy.

© [HQD](#)